

A politikai önkény és erőszak mai formái

– a „piszkos” nagyhatalmi politika lidérces látomásai

Alekszandr Szolzsenyicin a *Gulag szigetvilág* c. dokumentumregényében leírja, hogy a Gulagban (jelentése: Glavnoje upravlenyje lágerej – Büntetőtáborok Főigazgatósága) az oroszokon kívül szép számban voltak más nemzetiségűek, köztük magyarok is. Egyiknek, akivel megbarátkozott, a nevét is említi. Rózsás Sándorról van szó, akit – ki tudja, hogy, hogy nem – már akkor, amikor a szovjet csapatok nem harcoltak Magyarország területén, egyszerűen összeszedtek az utcán, majd átadtak az NKVD-nek (jelentése: Narodnij Komisszariat Vnutrennyih Gyel – Belügyi Népbiztosság), és a szovjetunióbeli Gulag egyik táborába internáltak. Éppen akkor lett volna nagykorú. Egy rendőrségi mérce szerint gyűjtötték az embereket munkaszolgálatra. Mivelhogy ő nem volt katona, nem került hadifogolytáborba. (A hadifogolytáborok a Gulagnál borzalmasabbak voltak. Több millió ember halt meg bennük. Ezúttal nem foglalkozom velük.) Mivelhogy a Gulagnak kellett a munkaerő, aki nem bújt el a rendőrség elől, az az embervadászat áldozata lett, „málenkij robot”-ra küldték („egy kicsi munká”-ra). Rózsás Sándor sok időt töltött el a szovjet munkatáborokban. Igazán és őszinte szívvel megszerette a sokat szenvedő orosz embereket (a munkatáborok létszámának a zömét természetesen oroszok képezték!); sokan és sokat szenvedtek. Rózsás Sándor egész életét a szovjet munkatáborok tanulmányozásának szentelte. A munkatáborbeli sorstársaival, orosz írókkal és tudósokkal évtizedekig közvetlen baráti kapcsolatot ápolt. Rendszeresen látogatta őket és azok őt. Kár, hogy a levelezéseiket a mai napig nem jelentették meg.

Sem Rózsás Sándor, sem más magyar író vagy tudós közéleti vagy tudományos közleményében nem láttam a Gulag statisztikáját: „létszámmérlegét”. A lentebb közölt statisztikát a

Szovjetunió Történelemtudományi Intézetében egy Zemszkij nevezetű tudós bocsátotta a szerb nyelvű NIN újságírójának a rendelkezésére. Az újságíró még a NIN 1990. február 4-ei számában közzé is tette.

Mivel sok félreértés van a Gulaggal kapcsolatosan (sokan hiszik, hogy a Gulag volt a hadifogolytábor), úgy gondolom, hogy jó, ha a délvidéki magyarság közvetlenül is betekint ebbe a statisztikába.

A szovjet rendszer erőszakszervezete jóval nagyobb volt a Gulagnál!!!

Más forrásokból tudjuk (amelyek, ugyancsak az NKVD-ből erednek), hogy a Szovjetunió belügyi szervei: a politikai rendőrség, az állambiztonsági rendőri és katonai szervek fogházaiban, börtöneiben és fegyházaiban, a titkos szervezetek, hírszerző és kémelhárító szervek pincéiben 1917-től 1954-ig 5 millió embert végeztek ki.

Ebből:

az OGPV és a GPV – 1,2 millió embert végzett ki (még a lenini időkben és közvetlenül utána);

az NKVD (20 év alatt) – 3,5 millió embert végzett ki (már a sztálini idők).

Az NKVD csupán 1937 és 1938 között 2 millió embert lőtt agyon. Mivelhogy az NKVD saját körein belül is „tisztogatott” a „csisztka” (tisztogatás) „túlkapásaiért”, a saját soraiból is 23 000 főt agyonlőtt. Az NKVD csak azt lőtte agyon (a kivégzés a szovjet rendszerben majdnem mindig golyó által történt), aki – általában lelki kínvallatás után – a hírhedt trojka előtt „beismerte” „súlyos” bűnét. A kivégzés a helyszínen történt azonnal. Aki nem ismerte be „bűnösségét”, az került a Gulag „átnevelő” táborába (az „ítélet” megindokolásában az szerepelt: munkával történő átnevelés). Aki a Gulagba került, az az ítélet alapján vélhetően gyanús és nem bűnös volt. Mivelhogy utólag ott is bárki beismerhette bűnös voltát a kínzások alatt, szintén voltak kivégzések.

A GULAG-TÁBOROK LAKÓINAK FLUKTUÁCIÓJA

	1934	1935	1936	1937	1938	1939	1940
Létszám január 1-jén	510 307	725 483	839 406	820 881	996 367	1 317 195	1 344 408
Összesen érkezett	593 702	524 328	626 069	884 811	1 036 165	749 647	1 158 402
Az NKVD lágereiből	100 389	67 265	157 355	211 486	202 721	348 417	498 399
Az NKVD börtöneiből	445 187	409 663	431 442	636 749	803 007	383 994	644 927
Elfogott szökevény	46 752	45 988	35 891	35 460	22 679	9838	8839
Egyéb	1374	1412	1381	1116	7758	7398	6237
Összesen elment	378 526	410 405	644 594	709 325	715 337	722 434	1 002 286
Az NKVD lágerébe	103 002	72 190	170 484	214 607	240 466	347 444	563 338
Más börtönökbe	17 169	28 976	23 826	43 916	55 790	74 882	57 213
Szabad lett	147 272	211 035	369 544	364 437	279 966	223 622	316 825
Meghalt	26 295	28 328	20 595	25 376	90 546	50 502	46 665
Megszökött	83 490	67 493	58 313	58 264	32 033	12 333	11 813
Egyéb	1298	2383	1832	2725	16 536	13 651	6432
Létszám dec. 31-én	725 483	839 406	820 881	996 367	1 317 195	1 344 408	1 500 524

	1941	1942	1943	1944	1945	1946	1947
Létszám január 1-jén	1 500 524	1 415 596	983 974	663 594	715 506	600 897	808 839
Összesen érkezett	1 343 663	806 047	477 175	379 589	423 917	636 188	748 620
Az NKVD lágereiből	488 964	246 273	114 152	48 428	59 707	172 844	121 633
Az NKVD börtöneiből	840 712	544 583	355 728	326 928	361 121	461 562	624 345
Elfogott szökevény	6528	4984	3074	1839	953	1203	1599
Egyéb	7459	10 207	4221	2394	2136	579	1043
Összesen elment	1 428 591	1 221 905	797 555	327 677	555 524	428 246	449 402
Az NKVD lágerébe	540 205	252 174	140 756	64 119	96 438	182 647	153 899
Más börtönökbe	135 537	186 577	140 093	39 303	70 187	99 332	58 782
Szabad lett	624 276	509 538	336 153	152 131	336 750	115 700	194 886
Meghalt	100 997	248 877	166 967	60 948	43 848	18 154	35 668
Megszökött	10 592	11 822	6242	3586	2196	2642	3779
Egyéb	16 984	12 917	7344	7590	6105	9771	2388
Létszám dec. 31-én	1 415 596	983 974	663 594	715 506	600 897	808 839	1 108 057

Forrás: A NIN 1990. február 14-ei száma

Alapjában véve azonban a Gulagban az internál-takkal a túlfeszített (12–14 órás) kényszermunka, a nélkülözés, az éhség (golodomor – éhhalál) és a hideg (holodomor – fagyhalál) végzett, és jóval ritkábban haltak meg kivégzés folytán. (Tudunk lázadásról is a Gulagban, pl. Vorkutában; a lázadókat magától értetődően mind kivégezték).

A Gulagban csupán pár ezer embert végeztek ki, de csaknem 800 000 ember éhen halt, megfagyott vagy különféle betegségekbe halt bele. A másik sajátossága a Gulagnak, hogy a „lakossága” állandóan nőtt, s vele együtt azoknak a száma is, akik „szabadultak” (kiengedték őket). Az adatok azonban csalnak. A szabadultakat ugyanis túlnyomórészt azonnal száműzték (eredeti lakhelyükre nem térhettek vissza; a száműzetésben viszont megtörténhetett ismét a „családegyesítés”).

A Gulag egy birodalom volt a birodalomban. Például 1940. március 1-jén 53 gyűjtőtáborból állt, amelynek 425 ipari, 83 mezőgazdasági telepe és 172 vegyes jellegű telepe volt. Ezenkívül minden karbantartó munkát a gulagosok végeztek. A Gulag személyi állományáról (nem, nemzetség, iskolai végzettség, szakmai ismeret, állandó tartózkodási hely stb.) és anyagi javairól (az utolsó lapáig) németes-poroszos pontossággal vezették a naprakész kimutatást és változásokat. Például 1940. március elsején a Gulag „lakosságának” a létszáma 1 668 200 volt. Ebből: 28,7%-ot ellenforradalmi cselekedet miatt ítélték el; 5,4%-uk veszélyes volt a rendszerre; 12,4%-uk üzérkedett, csempészett, csalt; 9,7%-uk lopott (tolvaj volt) 8,9%-uk „ipari kártevő”, 5,7%-uk más személyre veszélyes (rablógyilkos); 27,5%-uk minden előző bűncselekmény gyanújával vagy elkövetésével együtt vádolt és elítélt volt. (Mind ezt összeadva azért nem jön ki a száz százalék, mert egyes esetekben a személyeket több bűncselekménnyel is vádolták.)

1940-ben 107 000 katona felügyelte a Gulag lakóit, de 10 000 – 20 000 fogoly is őrizte a Gulagot, vagyis foglyok őriztek foglyokat.

A II. világháború befejeződött, de az „osztályharc” fokozódott. Az NKVD osztályellenséget kiszűrő rendszerein keresztül 1946-ban is 226 000 fő ment keresztül, főleg azok, akik hazajöttek a frontról, külföldről, Nyugatról. Közülük 191 000

főt száműzték. Azért voltak veszélyesek, mert látták a külföldi emberek életét.

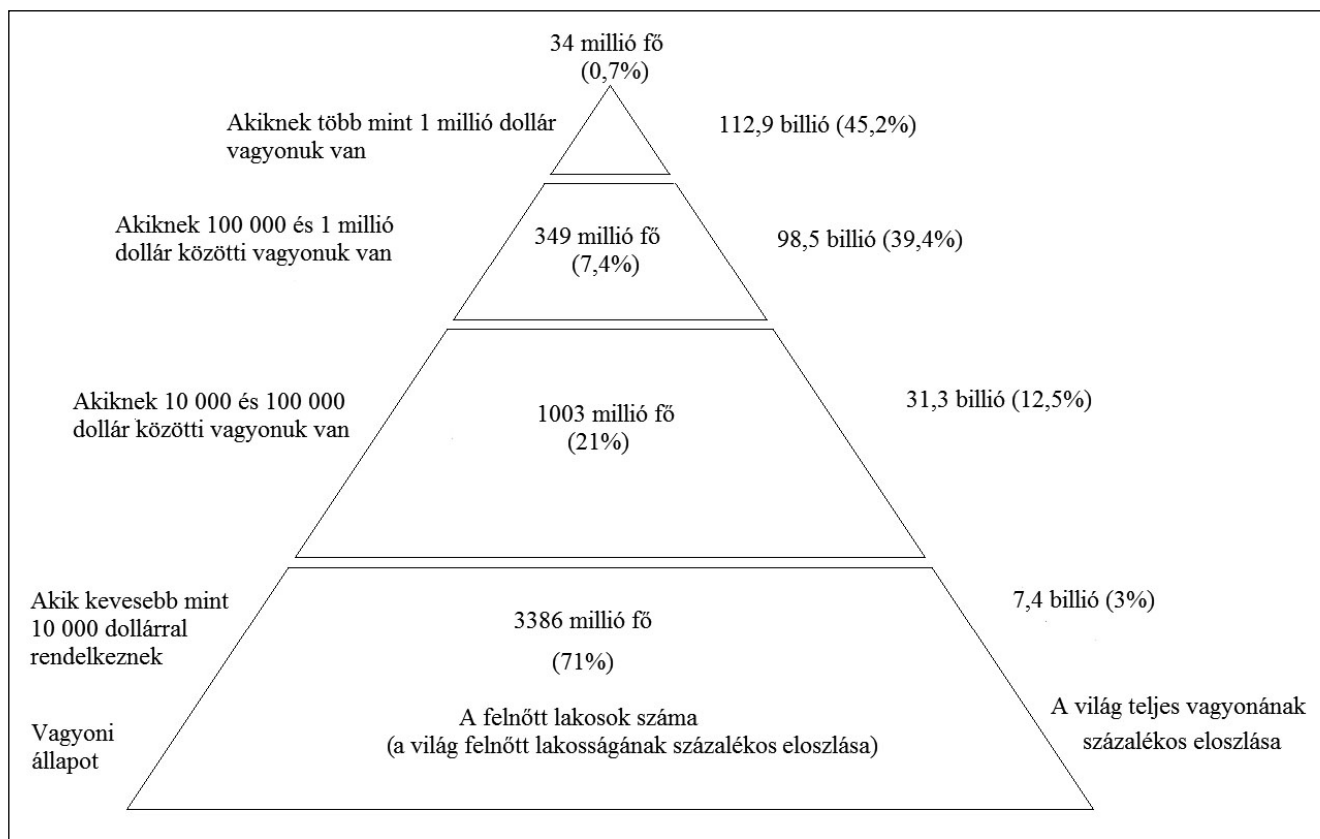
Ellenkezőleg sokan akkor kerültek szabadláb-
ra, amikor a „nagy ő” megállapította 1939-ben, hogy a tisztogatásokban „túlkapások” történtek az NKVD részéről. Ekkor 327 000 fő visszakapta a szabadságát, de nagy részüket azonnal száműzték.

A hazaárulók családtagjainak száma 1939-ben 13 172 fő; 1940-ben 13 044 fő; 1941-ben 12 128 fő; 1942-ben 8817 fő; 1944-ben 6033 fő; 1945-ben 5698 fő; 1946-ban 2197 fő; 1947-ben 1014 fő volt, őket is kiközösítették a társadalomból, vagy száműzték.

Az NKVD-nek a Gulagban 4000 ügynöke, 65 000 besúgója volt; 60 000 ember volt beszerelve (a bennszülött, őslakos, szibériai kis népek) arra, hogy a szökevényeket üldözze, elfogja, és visszavigye a Gulag táboraiba. A Szovjetunióban 1934-ben az összes lakosság 8 százaléka az NKVD jelentései szerint ellenforradalmi tevékenységet folytatott! 1934-ben a Gulag lakosságának 26,5%-a ellenforradalmi tevékenységet folytatott, s ezért elítélték a büntető törvénykönyv 58. paragrafusa alapján; 1935-ben 16,3%-a; 1936-ban 12,6%-a; 1937-ben 12,8%-a; 1938-ban 18,6%-a; 1939-ben 34,5%-a; 1940-ben 33,1%-a; 1941-ben 28,7%-a; 1942-ben 29,6%-a; 1943-ban 35,6%-a; 1944-ben 40,7%-a; 1945-ben 41,2%-a; 1946-ban 59,5%-a; 1947-ben 54,3%-a; 1948-ban 38%-a. Nemcsak a forradalom, de az ellenforradalom is „permanens” volt. A büntető törvénykönyv 58. paragrafusa alapján bármikor bárkit el lehetett ítélni, nem a cselekedete, hanem a gyanú alapján. Az ítélet kimondása és a per 1-2 percig tartott. Gyanús volt minden és mindenki, aki létezett, és mozgásával az NKVD tudtára adta a létezését. (Tito elvtárs is ehhez hasonló elvek alapján szervezte meg ellenfelei likvidálását – „antisztálinista sztálinizmus”).

Mindennek ellenére van különbség a náci és a szovjet lágerek között. A náci táborokat az „alsóbbrendű” népek és foglyok megsemmisítésére és kiirtására hozták létre. A szovjet táborokat nem faji, hanem kommunista ideológia alapján hozták létre. A proletár internacionalizmus, a forradalmi rémuralom acélos (Sztálin neve acélost jelent) öklét kellett képezniük. Az oroszok szen-

A VILÁG NÉPESSÉGÉNEK PIRAMIDÁLIS MEGOSZLÁSA VAGYONI ÉS A VILÁGVAGYON NAGYSÁGÁBÓL VALÓ RÉSZESEDÉS SZERINT (USA DOLLÁRBAN, 2014)

Forrás: Credit Bank, Sviss

vedték meg ezt legjobban, de a szenvedésbe minden nem orosz is belerántottak!¹

A fasiszta és kommunista rémtettek közti különbséget a nyugati intelligencia érzékeli. A magyar értelmiség sajnos a mai napig nem érzékeli, mert kizárólag nagyhatalmi erőszakot lát benne.

A Nyugat a sztálinista-kommunista bűnökkel szemben sokkal megértőbb. Nem csoda, hogy még ma is a kommunizmus összes szimbólumának használatát törvény engedélyezi, illetve nem tiltja. Közép-Európa nem ilyen elnéző. Az itteni értelmiség azonban nem tudja eléggé megindokolni ezt a hozzáállást.

Nyugaton szinte mindig elhallgatják, hogy a Gulaghoz hasonló, sőt sokkal szörnyűbb gaztettek történtek meg szinte valamennyi „művelt”

¹ A szerző nem kíván részt venni abban a számháborúban, amely ma zajlik, amelyben egyre nagyobb számra licitálnak a sajtópropagandában vagy a közéletben. A volt Szovjetunió történetét kutató intézet munkatársai előtt részletesen ismeretes a Gulag nemzetiségi összetétele, de azt is tudni kell, hogy az oroszok mást értenek a nemzetiség fogalma alatt, mint mi.

nyugati birodalom gyarmati intézményrendszerében. Az ott elkövetett szörnyű bűncselekményeknek és gaztetteknek a legjobb leplezője az elnéző magatartás a kommunista önkény rémtetteivel szemben.

Mi, magyarok sajnos szintén elnézők vagyunk a nyugati gyarmatbirodalmak által elkövetett önkénnyel és gaztettekkel szemben. Talán, ha nem lettünk volna csaknem ötven évig elzárva a nyugati haladó szellemi áramlatoktól, valóságghűbben érzékeltük volna / érzékelnénk a világban – a politikai szinten és a mindennapi életben – lejátszódó folyamatokat. Érzékelnénk a gyarmatosító birodalmak tetteinek máig tartó következményeit. Ezek egyáltalán nem biztatóak ma sem a világban, még kevésbé a világgazdaságban. A mai állapotok a világban a *neokolonializmus* szörnyű következményeiből erednek. A fenti táblázat a mai világban nagyon nemkívánatos állapotokra világít rá, amelyek a valamikori gyarmatok kegyetlen, embertelen kizsákmányolásának a máig tartó következményei.

Ilyen piramidális kimutatást el lehetne készíteni a gyarmattartó kapitalizmus megjelenésétől kezdve – minden évre. Egy ilyen sémán jól látható lenne a világ gazdaság fejlődése. Változnának az abszolút és relatív számok, vagyis a százalékos összetétel is. Néha növekedne, néha csökkenne. Minden összetételt ugyanis a háború jellege és időtartama is befolyásol. Természetesen az emberiség számának a felgyorsuló szaporodása a XX. század végén azt eredményezi, hogy a világon és különösen a volt gyarmatokon sokkal gyorsabban nő a szegények, mint a jómódúak és a gazdagok száma és százalékos aránya.

Ebben az esetben a bemutatásnak csupán az aktuális vonatkozása érdekel bennünket. Mindenekelőtt a vándormozgalom. A kimutatás családtagok nélkül mutatja be a felnőtt lakosság vagyoni állapotát: a családtagokkal együtt a szegénység a fejlődő országokban katasztrofális.

Mitől függ a XXI. században a migráció? Ki, miért és honnan vesz részt a vándormozgalomban:

- a. A volt gyarmattartó birodalmak, multinacionális cégek és pénzügyi oligarchia állandóan polgárháborút szítanak, ami vándormozgalmat generál;
- b. A polgárháború közvetlen következménye a társadalom leépülése, ami vándormozgalmra készítet;
- c. Új tényező a klímaváltozás globális mértéke.

A klímaváltozás lokális jellege és következményei mindig is jelen voltak az emberiség történetében. Most azonban globális jellegű, az egész földgömbön bekövetkezett és az emberiség létét veszélyeztető változásokról beszélhetünk, amelyek egész kontinenseken változtathatják meg a népesség arányát.

A klímaváltozásokat is nagymértékben a neokolonializmus és a mértéktelen profitéhség eredményezi.

A klímaváltozás fő nyertese Oroszország és részben Kanada lesz.

Európa vesztes vagy nyertes lesz-e?

Mennyien fognak beözönlenni a vesztes földrészekről Európába?

A piramidális séma alapján megállapítható, hogy ilyen méretű szegénység még akkor sem volna leküzdhető, ha nem lenne klímaváltozás. A

klímaváltozással együtt katasztrofális méreteket fog ölteni az éhínség. Sok tíz millió ember fog éhen halni a következő évtizedekben.

Hány embernek sikerül elkerülnie az éhhalált azzal, hogy a földgömb szerencsésebb részére próbál elköltözni? Kevésnek. Európába mennyi bevándorló jöhetne, mennyit fogadhatunk be?

Képtelenség, amit Soros György, azaz az USA politikájának némely hangadója állít, hogy Európába erőszakos úton évente be kell költöztetni 1 millió bevándorlót, és az megoldja a problémát! Soros György szavai ármánykodások, amit 2015. november 1-jén mondott a Bloomberg hírportálnak arra vonatkozóan, hogy Európát a bevándorlással kell büntetni, mert felelős és bűnös azért a felfordulásért, ami ma a világban történik!!!

Soros Györgynek a CIA által kiszabott feladata, hogy biztosítsa az USA gazdagodását, akár a szövetségesei kárára is. Eltiporni mindenkit, aki az USA útjában áll.

Soros György magatartásában általában leplezetlenül mutatkozik meg az USA birodalmi törekvése és erőszakossága. (Reméljük, nem sokáig! Senki sem lehet örökké a világ rendőre úgy, hogy egyszerre bírja és igazságszolgáltatója legyen.) Soros Györgyből mindig a CIA beszél, amely gazdaggá tette.

A durva becslésem szerint a vándormozgalmra készítető tényezők következtében több tíz millió ember fogja megváltoztatni a lakhelyét még mielőtt éhen vagy szomjan halna. A klímaváltozás, a kapitalista gyarmaturalom és a neokolonializmus súlyos következményeit nem lehet megoldani azzal, hogy egymillió bevándorlót Európába irányítanak, és országai közt elosztanak. Ez csak egy ravaszkodó vagy örült agyszüleménye. Az USA, Nagy-Britannia és Franciaország menekülése a felelősségre vonástól.

Természetesen egy átmeneti időszakban Európának nagyon nagy szüksége lesz a munkákészre és a szakértelemre. Ehhez azonban a bevándorlóknak felkészültebben és szervezettebben kell jönniük és letelepedniük Európában, mint ahogyan az az USA-ban történik. Európának a gazdasági erőforrásainak fejlődésével párhuzamosan kell növelnie a termelés emberi erőforrásait. Minden más hamis beszéd: a probléma ködösítése.

Európának (különösen Közép-Európának) nincsenek gazdasági tartalékai; szociális eltartó hálózata pedig sajnálatosan szegény.

Ha az USA, az Európai Unió, Kína, Oroszország, India, Latin-Amerika és minden ország az Egyesült Nemzetek Szervezetében nem fog össze, várható lesz évente több millió, a következő évtizedben akár több tíz millió ember halála.

Egy spekuláns ne akarjon az emberiség megmentője lenni évi egymillió ember „megmentésével”. Tudtommal az USA-ban is több tíz millió illegális spanyol bevándorolt van, akiknek a mai napig sincs társadalombiztosítása; érdekükben alig történik valami. Nem is fog történni, amíg spanyolul beszélnek. Szépíthetik a gazdagok kertjeit, nyírhatják a gyöpöt. Dolgozhatnak a feketegazdaságban, és külön alvilágot alakíthatnak ki. Emberi mivoltukban megalázza őket a *White Anglo-Saxon Protestant*.

Közép-Európa szegény. Már akár egy-két százalékos eltolódás a nemzeti jövedelem alakulásában máris akadályozná a cigányok társadalmi felemelkedését. A vakok, süketek, mozgássérültek, értelmi fogyatékosok intézeteinek eltartása veszélybe kerülne. Az egészséges gyermekélelmezés és szociális gyermekétkeztetés gazdasági alapjait, és ki tudja, hogy a szociális intézményrendszernek még melyik és mekkora részét kellene leépíteni vagy megnyirbálni, esetleg teljesen megszüntetni.

Lehet, hogy az USA-nak nem tetszik például Magyarországnak mint kis országnak és mint kis népnek a küzdelme a megmaradásért; fölöslegesnek tartja a szociális hálóval ellátott gazdasági és politikai rendszerét. Az az ő dolga. Magyarország azonban nem mondhat le Európa civilizációs és kulturális vívmányairól, amelyekért ezeréves történelme folyamán megküzdött.

Magyarországnak valóban sok sürgős tennivalója van e tekintetben. Sürgősen tanulnia kell saját, de elsősorban mások tapasztalatából.

Alig van titokzatosabb annál, hogyan lehetne a születésszámot növelni úgy, hogy a női egyéniség ne sérüljön anyai, dolgozói és élettársi szerelmi-érzelmi vonatkozásaiban.

Az ember a legfőbb termelőerő; ha nem születnek gyerekek, leáll a termelés. Nem lesz következő nemzedék. Ha nincs lakosság, nincs, aki

belakja az országot. Csak országból lehet hazát és a hagyományok alapján nemzetet teremteni.

Nemrégén, 2015-ben a Szerbiai Statisztikai Intézet közzétett egy tanulmányt „Mladi u Srbiji početak 21. veka” (Fiatalok Szerbiában a 21. század elején). Mi áll a tanulmányban?

1. Szerbiában a 2011-es népszámlálás szerint a 15–29 éves női népesség 77 százaléka nem szült egyetlen gyereket sem. Idáig a nőknek a 15–29 éves korcsoportja volt az a korcsoport, amelyben a nők megszülték a kívánt 2–3 gyerek 90–95 százalékát; most a 76 százalékuk szül egy gyereket a harmincadik életéven túl.

2. Minden szerb fiatal Belgrádban akar élni; máris 25%-uk ott él. Egy négyzetkilométeren 3500-an vannak.

3. Belgrádban a 15–29 éves nők 83 százalékának nincs gyereke.

4. Belgrádban a fiatalságnak csak 13 százaléka él házasságban; a legényeknek csak 8,6 százaléka; vidéken is csak kicsit jobb a helyzet.

5. A 2002–2011 közötti népszámlálási időszakban 200 000 fővel csökkent a fiatalok száma (1 512 646 főről 1 322 021 főre).

Az országnak sok olyan része van, ahol egy négyzetkilométeren 5 fiatal él. (Így van ez Bánát több részén is.)

6. A XX. század viharos eseményei Szerbiából 4 millió embert kényszerítettek emigrációba. De ennek még nincs vége, a fiatalok legnagyobb része szeretné elhagyni az országot és másutt boldogulni.

Ezekből az adatokból Magyarországnak tanulnia kell!

Magyarország 1920-ban megélte a területe megcsonkítását és népessége egyharmadának az elvesztését. A szerbek most élnek meg a maguk Trianonját. Szerbia pusztulásban van. A szerbek Trianonjának a következményei sokkal súlyosabbak a magyar Trianonnál. Bevándorlók nélkül is. Nagy kérdés, hogy ha így folytatódik, lesz-e szerbek által lakott Szerbia, vagy valami másnak fogják hívni. A szerbeknél gyorsabb a társadalom és az állam intézményrendszerének a leépülése, mint az bárhol tapasztalható lenne Európában. Magyarország és a magyarok számára a szerb állam leépülése figyelmeztető kell hogy legyen. Az I. világháborúban Szerbia lakosságának harmada-fele (másfél

millió szerb) „hősi” halált halt csak azért, hogy megszerezze a Magyar Királyság déli területét (Bácskát és Bánátot) és vele együtt a magyar, illetve német lakosságát. Tervet dolgozott ki a magyarok asszimilációjára (a Szerb Tiszti Klub, Vasa Čubrilović egy személyben egyetemi tanár, merénylő, bérnyilkos és politikai terrorista). A politikailag kapzsi Szerbiának végül mégsem sikerült asszimilálnia a magyarokat. Sokukat azonban emigrációba kényszerítették, egy jelentős részüket kiirtották – legyilkolták. Nem vagyunk bosszúállók. Senki nem kívánja ezt a szerbeknek.

Új kihívások előtt állunk. Közös veszély fenyeget bennünket. Soros György észjárása valóban

amerikai téboly. Ezzel az észjárással valóban meg lehet semmisíteni végleg Szerbiát és Magyarországot is. Ha ez megtörténne, Európából is csak amerikai vadnyugat maradna az írni és olvasni nem tudó ázsiai-afrikai bevándorlók számára, akik ötszáz évre vetnék vissza a múltba a művelődést, még akkor is, ha okostelefont tartának a kezükben. Várni kellene egy új vesztfáliai megállapodásig!

Csak egy alternatívát lehet szembeállítani a Zbigniew Brzezinski- és Soros György-féle li-dérces agyrémmel és elmebajjal:

1. családbarát politikát kell kialakítani,
2. a bevándorlási politikát pedig a saját akaratunk és szükségleteink szerint irányítani.

Pietà